

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex epistola ad Galatas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO
CHRISTE
431.

ανθρωπίνης κατὰ οὐδὲν ὀνομά-
σας ἐλέσκειται ὁ ἐκ τοῦ λόγου,
Ἰησοῦς, ἢ Χριστός· εἰ μὴ ἄρα καὶ
περὶ γνωστὸν ὀνομασθὲν ἔσται ὅτι
καὶ καμροῖς, ὅτε καὶ γέγονε σαρκί. ὅτι
μα ποῖν καμρόν αὐτὸν τὸ Ἰησοῦς, ὅτε
γέγονεν ἀνθρώπος. ἀλλ' εἰ μὲν ὡς
θεὸς κηρύσσεται, καὶ εἰς ὧν οὐ γὰρ ἐπε-
ρόεις παρ' αὐτὸν, ὃν διώκοντες κη-
ρύξαμεν· ὡς αὐτοὶ, καὶ διὰ λα-
τρίου. εἰ δὲ μέντοι αὐτὸν τὸν ἀν-
θρωπίνου ὅτι μόνον, καὶ ψυχῇ
προσάπτειν ἐνώσει πεποιηται· κεκί-
νωται τῆς πίστεως ἡμεῖς ὁ λόγος, ἀν-
θρώπων προσάπτειν ἡμᾶς καὶ οὐ διὰ.
ἀλλὰ τὸν δυνατεῖς. θεὸς ἄρα Χρι-
στὸς, καὶ υἱὸς, ὡς τὸ θεοῦ λόγου σαρκὸς
γεγονότος.

coniungat, sed homini. Atqui hæc doctrina est plane impia. Deus itaque Christus, & Filius; cum Verbum sit caro factum.

Ex τῆς πρὸς Γαλάτας.

Ex epistola ad Galatas.

ΘΑΥΜΑΖΩ, ὅτι οὕτω
ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ
καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ,
εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον· ὃ ἐκ ἐστὶν ἄλ-
λο· εἰ μὴ ἱνὲς εἰσιν ὁ Θεὸς ἀποκτε-
νοῦντες ὑμᾶς, καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. ἀλλὰ καὶ εἰ
ἡμεῖς, ἢ ἄγγελος ὅς οὐρανοῦ εὐα-
γγελίσται ὑμῖν παρ' ὁ βηθελισαίμε-
θα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.] εἰ ἐν ὅτι
εὐαγγέλιον τὸ λαλῆδεν ἀπάσῃ τῇ
ἐν οὐρανὸν διὰ τῶν ἀγίων μυσα-
ρωγῶν, τὸ δὲ ὅτι ἡ πίστις ἡ εἰς
Χριστόν· πῶς οὐ θεὸς εἴη αὐτὸν ἀλη-
θῆς, εἴπερ ὅτι ἀναγκασθὲν ὁμολο-
γεῖν, ὡς ἐκ τῆς δεξιᾶς πλάνης
κεκλήμεθα πρὸς τὴν γνῶσιν τοῦ καὶ
φύσιν ὄντος τοῦ θεοῦ; διαρρεῖ δὲ ποσὸν ὁ μακάριος Παῦλος, ὡς

MIROR, quod sic tam ci- Galat. v. 1.
to transferimini ab eo qui v. 6.
vos vocavit in gratiam Christi, in
aliud evangelium: quod non est a-
liud, nisi sunt aliqui, qui vos per-
turbant, & convertere volunt euan-
gelium Christi. Sed licet nos, aut
angelus de celo evangelizet vobis
preterquam quod evangelizavi-
mus vobis, anathema sit. Si vnum
tantum est evangelium, in vni-
verso terrarum orbe per sacros
mysteriorum doctores deprædi-
catum, hoc autem est fides in
Christum; quomodo hic non est
verus Deus? Negari enim nullo
modo potest, ab antiquo errore
ad veri naturalisque Dei agnitio-
nem translatos nos esse. Tanta
autem est beati Pauli fiducia, ut

Ec iiij

iplos etiam angelos anathemati subiicere non dubitet, si forte Christi euangelium peruertere tentauerint.

Ibid. v. 15.

Cum autem placuit illi, qui me segregauit ex utero matris meae, ut reuelaret Filium suum in me, ut euangelizarem illum in gentibus, continuo non acquieui carni & sanguini; neque ueni Hierosolymam ad antecessores meos apostolos. Sane qui a Deo diuinorum mysteriorum doctrinam & reuelationem hauserat, is humana institutione neutiquam indigebat. Verum istud interim aduersarios interrogauerim, qualemnam caelestis Pater beato Paulo patefecerit, qualemue gentibus annuntiaandum mandauerit. Numquid Dei Verbum carni non unitum? aut Unigenitum, hominem secundum diuinam dispensationem non factum? Absit ut haec ita se habeant. Annuntiavit enim eundem Deum simul & hominem, vocans Filium & Dominum Iesum Christum.

Galat. c. 2. v. 16.

Scientes autem quod non iustificatur homo ex operibus legis, nisi per fidem Iesu Christi; & nos in Christo Iesu credidimus, ut iustificemur ex fide Christi, & non ex operibus legis. Si in Deum credere, iustificationis mercede pensatur, (hac enim via maiores nostri iustificati sunt, scriptum est namque: Credidit Abraham Deo, & reputata est ei fides ad iustitiam) quomodo Emmanuel non est Deus, si quidem verum est, quod in ipsum credentes iustificamur?

Rom. c. 4. v. 3.

Ex epistola ad Ephesios.

Ephes. c. 1. v. 13.

IN quo & vos, cum audissetis uerbum veritatis (euangelium

καὶ ἀγγέλους ἀναθεματίζεν, εἰ δὴ με-
ταστρέψαν τὸ εὐαγγέλιον τῷ Χριστῷ.

ANNO
CHRISTII
431.

Οτε δὲ πύδθηκεν ὁ θεὸς ὁ ἀφο-
εῖσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου,
ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί,
ἵνα διαγγέλωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν, βούθεως οὐ περιουσιάζοντα σαρκί
καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνθρώδινον εἰς ἱε-
ροσόλυμα πρὸς τοὺς ἀποστόλους.
[τῷ γὰρ ἅπασι πλὴν ἐκ θεοῦ
λαχόντι μυστηρίαν καὶ ἀποκαλύ-
ψιν, ἐκ ἐδῆ τῆς ὁδοῦ ἀνθρώπων παιδα-
γωγίας. πλὴν ἐκ ἐνὸς φαιδρῶ· ἵνα
ἀποκαλύψεν ὁ πατήρ τῷ μακαρίῳ
Παύλῳ; ἢ ἵνα περιετράχεν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν διαγγέλισσασθαι; ἀρετὴ θεὸν λό-
γον, καὶ υἱὸν μονογενῆ οὐχ ἐνωθέντα
σαρκί, καὶ γυνόσκον ἀνθρώπον οἰκο-
νομικῶς; εἴτα πῶς τὸ πᾶν ὅστιν ἀληθές;
διεκλήρυξε γὰρ ἀνθρώπον τε ὁμοῦ καὶ
θεὸν τῷ αὐτῷ καὶ ἑνῷ, λέγων υἱὸν καὶ
κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

Εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιούσται ἀν-
θρώπος ὅτι ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ
πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς
Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπίστευσαιμεν, ἵνα
δικαιωθώμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ
ἐκ ὅτι ἔργων νόμου.] εἰ τὸ πιστεῖν
θεῷ μισθὸν ἔχῃ πλὴν δικαίωσιν· δε-
δικαίωσται γὰρ οὕτω καὶ ὁ θεὸς
ἡμῶν· γέγραπται γὰρ, ὅτι ἐπίστευσεν
Ἀβραάμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐ-
τῷ εἰς δικαιοσύνην ἡ πίστις· πῶς οὐ
θεὸς ὁ Ἐμμανουήλ, εἴπερ ὅστιν ἀλη-
θές, ὡς εἰς αὐτὸν πιστεύοντες δικαιο-
σύνηθα;

Εκ τῆς πρὸς Εφεσίους.

ΕΝ ᾧ ἀκούσαντες καὶ ὑμεῖς τὸ λό-
γον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον